

Завчашъ кога-то има само единъ тель, не-
прикаснать, отъ единъ-тъ полюсъ на машина-та до
другий-тъ, кога-то замине презъ завржтеный-тъ
тель около неко-то железо, волтайческо-то
теченѣ ся осѣща, неко-то железо става единъ
електро-магнитъ, и привлача желязо-то, или ако
щемъ, привлеченъ е отъ железо-то. Разумявасе че
електро-магнитъ-тъ вмѣсто да привлача едно же-
лезо по голѣмо кое-то е на малко разстоянѣ, мо-
же да ся приближи при това железо и ся хвѣри
отъ горѣ, ако можеше да са движи: има едно
привлачанѣ взаймио.

Кога-то запреме да не са распрѣска въ
телове-те жидкость-та, изведенажь теченї-то пре-
става, електро-магнитъ-тъ става пакъ единъ късъ
мего железо безъ дѣйствіе, вече не привлача
железа-та.

И сичко това са прави на сѣкій часъ.
Кога-то и машина-та са намира хиляда мили на
далечь отъ неко-то желязо, то ще са магнитоса
въ исто-то време въ кое-то ще ся собератъ край-
ща-та на реофортъ, на тель-тъ водитель, сось два-
та полюса на машина-та; и ще изгуби магнетическо-
то си свойство въ иста-та минута въ коя-то отмахни
съобщеніе-то и два-та полюса. Нужно ли е да при-